

Arrest

nr. 271 669 van 22 april 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54/3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 6 december 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 januari 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VAN DER HAERT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Angolese en de Braziliaanse nationaliteit en bent u afkomstig van Luanda, Angola. Uw ouders werden geëxecuteerd op 20 november 1992 in Angola. U bleef nog tot

1997 in Angola, waarna u het land verliet en naar Brazilië reisde, waar u internationale bescherming en later de Braziliaanse nationaliteit verkreeg.

U bent getrouwd met (...), waarmee u twee minderjarige kinderen heeft, (...) en Caua (...). U woonde na uw huwelijk met uw vrouw in hetzelfde huis als uw schoonmoeder en schoonbroer, ieder op zijn eigen verdieping, in de wijk Bonsucesso in Rio de Janeiro. U werkte in het koelingsdepartement van de metro in Rio de Janeiro.

Op 5 januari 2015 werd uw schoonbroer Mario doodgeschoten in opdracht van TH, de chef van de lokale drugshandel. Het nieuws verspreidde zich snel doorheen de wijk en u ging meteen naar de plek om het lichaam te zien. Daar aangekomen trof u tevens uw vrouw aan. TH had één week hiervoor aan Mario gevraagd om wapens in zijn huis in bewaring te nemen, wat Mario had geweigerd. Mario had jullie hierover ingelicht. Hoewel TH had aangedrongen was Mario blijven weigeren. U vermoedt dat Mario om deze reden werd vermoord in opdracht van TH. U en uw vrouw werden op de plek van de moord ondervraagd door de politie. Er werd u tevens gevraagd of u nadien officiële verklaringen wou afleggen op het politiekantoor, waar u mee instemde. U vertelde op dat moment op confidentiële wijze aan de politie wat u wist over de wapens die Mario had geweigerd in bewaring te nemen. De politie gaf deze informatie echter door aan de media waardoor dit nieuws in de krant verscheen. TH kwam hierdoor te weten dat u had getuigd over de situatie aan de politie. U voelde zich niet langer veilig. In de maand na de dood van Mario kwam TH samen met een vijftiental bendeleden naar uw huis. Er werd aan alle bewoners van het huis gevraagd om het huis te verlaten, u was niet meer welkom in de wijk. U zag dit als een kans om te ontsnappen en stemde in om te vertrekken. Uw schoonmoeder of iemand anders van de familie vroeg of jullie die nacht nog mochten blijven om uw vertrek te kunnen regelen, waar TH mee instemde. U verliet de volgende dag samen met uw vrouw en kinderen uw huis en vond een appartement om te huren in de wijk Olaria. Uw schoonmoeder trok naar familieleden in Nova Iguazu. Net na uw verhuis naar Olaria was u bang. Na een tijdje vernam u dat TH was gearresteerd en in de gevangenis zat. U kon zich door dit nieuws meer ontspannen en leidde een normaal leven in Olaria. In juni 2019 kreeg u van uw schoonmoeder te horen dat TH in vrijheid was gesteld. Er werd een feest in de wijk georganiseerd om de vrijlating van TH te vieren. De zus van uw schoonmoeder woonde nog steeds in dezelfde wijk en vernam op deze manier het nieuws van zijn vrijlating. Zij wist u te vertellen dat TH achter u aan zou zitten en u zou vermoorden als hij de kans had. U had schrik om vermoord te worden en wou uw familie veilig houden. U besloot om Brazilië te verlaten. Uw vrouw en kinderen vertrokken eerst en verlieten Brazilië op 9 augustus 2019. U wou niet samen met hen vertrekken omdat u schrik had vermoord te worden als u bij uw familie bleef. Uzelf verliet Brazilië op 30 september 2019 en reisde via Parijs naar België waar u drie dagen later aankwam. U verzocht op 10 oktober 2019 om internationale bescherming.

U bent in het bezit van uw origineel Braziliaans paspoort en identiteitskaart.

U legt ter ondersteuning van uw verzoek volgende documenten neer: een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van de geboorteaktes van uw kinderen, een kopie van een krantenartikel over de moord op uw schoonbroer, een kopie van de geboorteakte en overlijdensakte van uw schoonbroer, een kopie van de geboorteakte van uw vrouw, een kopie van de medische documenten aangaande beroerte van uw vrouw in juli 2021 en een kopie van de geboorteakte van een zekere (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek steunt op dezelfde motieven zoals aangehaald door uw echtgenote. In het kader van het door haar ingediende verzoek werd er een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt immers dat u wenste door een vrouwelijk tolk en ambtenaar geïnterviewd te worden ((Vragenlijst CGVS, vraag 3.6, afgenomen op DVZ). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud op het CGVS afgenomen door een vrouwelijke tolk en ambtenaar.

Wat betreft de medische problemen die u kende kort voor uw persoonlijk onderhoud, u had een beroerte, en waarvan u medische documenten neerlegde, dient er vastgesteld dat u aangaf bij het begin van uw persoonlijk onderhoud in staat te zijn om het persoonlijk onderhoud af te leggen (NPO p. 2). Nogmaals gevraagd in de loop van het persoonlijk onderhoud hoe u zich voelde, antwoordde u positief (NPO p. 8).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer gedood te worden door TH omdat u tegen hem getuigde tegen de politie over de dood van uw broer.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Hoewel het CGVS de dood van uw broer niet in twijfel trekt, bent u er allereerst niet in geslaagd geloofwaardige verklaringen af te leggen over de aanleiding van zijn dood. Zo dient er gewezen op de tegenstrijdige verklaringen die u en uw man hierover aflegden. Op DVZ liet u optekenen dat er twee rivaliserende bendes binnen uw wijk actief waren en dat uw broer banden had met de andere bende. De bende van de moordenaar van uw broer kon dit niet verdragen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Voor het CGVS repten u noch uw man met geen woord over deze andere bende, gevraagd naar waarom uw broer werd vermoord (NPO p. 10, NPO (...) p. 9). Uw man verklaarde verder dat uw broer een correcte, werkende mens was (NPO (...) p. 9). Tevens stelde u voor de DVZ dat er aan uw broer was gevraagd om wapens in zijn huis te verbergen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u dat u enkel geruchten hoorde, en niet wist of dit echt gebeurd was. U wist niet of uw broer werkelijk die vraag had gekregen, noch werd daar thuis over gesproken (NPO p. 10). Uw man stelde echter dat uw broer een week voor zijn dood de vraag van TH zelf kreeg om wapens in zijn huis te verbergen. TH kwam daarvoor naar het huis van uw broer, die de verdieping boven u woonde in hetzelfde gebouw. Na dit bezoek informeerde uw broer jullie hierover, volgens de verklaringen van uw man (NPO (...) p. 10). Dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over de omstandigheden van de dood van uw broer vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van het verdere verloop van de omstandigheden.

Verder liet u vage verklaringen optekenen over de uithuiszetting die gebeurde na de dood van uw broer, die verder tegenstrijdig blijken met de verklaringen van uw man. U kon enkel verklaren dat de uithuiszetting gebeurde niet lang na de dood van uw broer, maar u kon verder geen tijdsindicatie geven (NPO p. 12). U wist voorts niet meer wie die opdracht kwam geven, enkel dat TH zelf er niet bij was. TH was immers de leider van de bende en stuurde altijd mensen in opdracht (NPO p. 12). Uw man stelde echter dat het TH zelf was die naar uw huis kwam en de opdracht gaf om te vertrekken (NPO (...) p. 10 en 12). Verder stelde u dat u meteen het huis moest verlaten en slechts enkele minuten had om uw spullen bij elkaar te rapen (NPO p. 12). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud beweerde uw man dat jullie nog een nacht mochten blijven om jullie vertrek te regelen en pas de volgende dag vertrokken uit jullie huis (NPO (...) p. 13). Ook over wie er moest vertrekken legden u en uw man tegenstrijdige verklaringen af. U beweerde dat enkel u en uw man die opdracht kregen. Uw man verklaarde dan weer dat iedereen, ook uw moeder en de ex-vrouw van Mario, in het huis moest vertrekken (NPO p. 12, NPO (...) p. 13). Aldus kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de uithuiszetting door TH.

Bovendien schiet u tekort in uw kennis over het verdere verloop van het onderzoek naar de moord op uw broer. U wist niet te vertellen wanneer TH werd gearresteerd, noch voor welke reden. U heeft hier

ook niet verder naar geïnformeerd (NPO p. 13). Uw man wist evenmin informatie te verschaffen over het tijdstip of de reden van zijn arrestatie. Noch wist uw man in welke gevangenis TH zat of welke straf hij kreeg (NPO (...) p. 14). Uw man heeft zich hier evenmin over geïnformeerd (NPO (...) p. 14). Dergelijke passieve houding ten opzichte van elementen die de kern uitmaken van uw problemen, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden vluchtrelaas.

U liet verder na voor DVZ uw rechtstreekse vluchtaanleiding te vermelden (NPO p. 13), namelijk de vrijlating van TH (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). De bedreiging die u zou ontvangen hebben na zijn vrijlating kan evenmin voor waar aangenomen worden. U legde hier immers bijzonder vage verklaringen over af. Voor DVZ gaf u te kennen u dat er tussen 2015 en jullie vertrek geruchten waren dat ze jullie zouden kunnen vinden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat er een bericht naar de zus van uw moeder was gestuurd, maar u wist verder niet of dit bericht persoonlijk door TH was afgeleverd of dat iemand naar haar werd gestuurd (NPO p. 13). Uw man legde hier eveneens vage verklaringen over af. Tijdens zijn vrij relaas verklaarde uw man dat TH zelf of iemand in zijn opdracht naar het huis van de zus van uw moeder ging om deze boodschap over te brengen (NPO (...) p. 8). Verder gepeild naar de precieze omstandigheden van deze bedreiging wist uw man enkel te vertellen dat de zus van uw moeder deze boodschap waarschijnlijk hoorde doordat er een feest werd gegeven om de vrijlating van TH te vieren. Hoe zij dit te weten kwam vroeg uw man verder niet (NPO (...) p. 17).

Uw houding na de vrijlating van TH valt verder niet in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo bleef u nog ruim twee maanden in Brazilië alvorens het land te verlaten (NPO p. 6). Uw man bleef bovendien nog een maand langer en bleef tot zijn vertrek aan het werk (NPO (...) p. 5).

Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan de door u voorgehouden visering van uw familie door de bendeleider TH, waardoor u geenszins een nood aan internationale bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Aan uw nationaliteit, identiteit, en gezinssamenstelling wordt niet getwijfeld, noch aan het feit dat Mario uw broer is en gedood werd. Het krantenartikel geeft louter een versie van de moord weer. De medische documenten die u neerlegde werden reeds hierboven besproken. Uit de geboorteakte van ene (...) kan geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

Het verzoek van uw man om internationale bescherming werd eveneens afgewezen."

Uw documenten kunnen evenmin een ander licht werpen op deze vaststellingen. Aan uw nationaliteit, identiteit, en gezinssamenstelling wordt niet getwijfeld, noch aan het feit dat Mario uw schoonbroer is en gedood werd. Het krantenartikel geeft louter een versie van de moord weer. De medische documenten die u neerlegde werden reeds hierboven besproken. Uit de geboorteakte van ene (...) kan geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

Aldus wordt uw verzoek om internationale bescherming eveneens afgewezen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Braziliaans staatsburger, afkomstig uit Rio De Janeiro. U bent getrouwd met (...), met wie u twee minderjarige kinderen heeft, (...) en (...). U woonde na uw huwelijk met uw man in hetzelfde huis als uw moeder en broer, ieder op zijn eigen verdieping, in de wijk Bonsucesso in Rio de Janeiro.

Op vier of vijf januari 2015 was u thuis en kreeg u van uw bureu te horen dat uw broer was neergeschoten. U weet niet meer of uw man aanwezig was op dat moment. Aanvankelijk dacht u nog dat uw broer enkel gewond was, maar toen de bureu vermeden om met u te praten, kreeg u door dat hij overleden was. Dit werd bevestigd toen u enkele uren na het nieuws samen met uw man naar de plek ging waar uw broer was neergeschoten. Daar aangekomen, kwam de politie u vragen stellen over uw broer. Er werd u gevraagd om later een officiële verklaring af te leggen, waar u en uw man mee instemden. U keerde daarop terug naar huis. De geruchten deden de ronde dat uw broer was neergeschoten in opdracht van TH, de baas van de lokale drugsbende. U weet niet waarom hij werd vermoord. U hoorde enkel het bekende verhaal dat hij door die drugsbende gevraagd was om wapens te verstoppen in huis. U weet echter niet of uw broer werkelijk deze vraag kreeg, hier werd ook niet over gepraat bij u thuis. In dezelfde week van het overlijden van uw broer vernam u van de bureu dat er in de krant stond dat u zou getuigen tegen de drugsbende die verantwoordelijk was voor de moord op uw broer. U vermoedt dat de politie dit nieuws uitlekte. Niet lang daarna kwamen mensen in opdracht van TH naar uw huis. U en uw man werden gevraagd om het huis te verlaten, anders zouden jullie vermoord worden. U moest meteen uw spullen pakken en het huis verlaten. U zocht een plek bij vrienden om even te verblijven, waarna uw man een huurappartement vond in Olaria, een wijk in de buurt. Een tijdje later vernam u dat TH was gearresteerd en in de gevangenis was terecht gekomen. U probeerde uw leven terug op te nemen. Midden 2019 vernam u via de zus van uw moeder, die nog steeds in dezelfde wijk woonde, dat TH in vrijheid was gesteld. Er werd in de wijk een feest georganiseerd om zijn vrijlating te vieren. Geruchten, die de zus van uw moeder opving, deden de ronde dat TH op zoek was naar u en dat hij u zou vermoorden als hij u zou vinden. U besloot te vertrekken uit Brazilië. U verliet Brazilië samen met uw twee kinderen op 9 augustus 2019 en reisde via Parijs naar België waar u de volgende dag aankwam en een verzoek om internationale bescherming indiende op 22 augustus 2019. Uw man verliet Brazilië op 30 september 2019 en vervoegde drie dagen later u en uw kinderen in België. Uw man verzocht op 10 oktober 2019 om internationale bescherming.

U bent in het bezit van uw origineel Braziliaans paspoort.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: het originele paspoort van uw kinderen en een kopie van een krantenartikel over de moord op uw broer.

Op 2 augustus 2021 bezorgde u via uw advocaat volgende documenten aan het CGVS: een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van de geboorteakte van uw broer, een kopie van de overlijdensakte van uw broer, een kopie van medische documenten aangaande de beroerte die u had in juli 2021 en een kopie van de geboorteakte van een zekere (...).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt immers dat u wenste door een vrouwelijk tolk en ambtenaar geïnterviewd te worden ((Vragenlijst CGVS, vraag 3.6, afgenomen op DVZ). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud op het CGVS afgenomen door een vrouwelijke tolk en ambtenaar.

Wat betreft de medische problemen die u kende kort voor uw persoonlijk onderhoud, u had een beroerte, en waarvan u medische documenten neerlegde, dient er vastgesteld dat u aangaf bij het begin van uw persoonlijk onderhoud in staat te zijn om het persoonlijk onderhoud af te leggen (NPO p. 2). Nogmaals gevraagd in de loop van het persoonlijk onderhoud hoe u zich voelde, antwoordde u positief (NPO p. 8).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer gedood te worden door TH omdat u tegen hem getuigde tegen de politie over de dood van uw broer.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Hoewel het CGVS de dood van uw broer niet in twijfel trekt, bent u er allereerst niet in geslaagd geloofwaardige verklaringen af te leggen over de aanleiding van zijn dood. Zo dient er gewezen op de tegenstrijdige verklaringen die u en uw man hierover aflegden. Op DVZ liet u optekenen dat er twee rivaliserende bendes binnen uw wijk actief waren en dat uw broer banden had met de andere bende. De bende van de moordenaar van uw broer kon dit niet verdragen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Voor het CGVS repten u noch uw man met geen woord over deze andere bende, gevraagd naar waarom uw broer werd vermoord (NPO p. 10, NPO (...) p. 9). Uw man verklaarde verder dat uw broer een correcte, werkende mens was (NPO (...) p. 9). Tevens stelde u voor de DVZ dat er aan uw broer was gevraagd om wapens in zijn huis te verbergen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u dat u enkel geruchten hoorde, en niet wist of dit echt gebeurd was. U wist niet of uw broer werkelijk die vraag had gekregen, noch werd daar thuis over gesproken (NPO p. 10). Uw man stelde echter dat uw broer een week voor zijn dood de vraag van TH zelf kreeg om wapens in zijn huis te verbergen. TH kwam daarvoor naar het huis van uw broer, die de verdieping boven u woonde in hetzelfde gebouw. Na dit bezoek informeerde uw broer jullie hierover, volgens de verklaringen van uw man (NPO (...) p. 10). Dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over de omstandigheden van de dood van uw broer vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van het verdere verloop van de omstandigheden.

Verder liet u vage verklaringen optekenen over de uithuiszetting die gebeurde na de dood van uw broer, die verder tegenstrijdig blijken met de verklaringen van uw man. U kon enkel verklaren dat de uithuiszetting gebeurde niet lang na de dood van uw broer, maar u kon verder geen tijdsindicatie geven (NPO p. 12). U wist voorts niet meer wie die opdracht kwam geven, enkel dat TH zelf er niet bij was. TH was immers de leider van de bende en stuurde altijd mensen in opdracht (NPO p. 12). Uw man stelde echter dat het TH zelf was die naar uw huis kwam en de opdracht gaf om te vertrekken (NPO (...) p. 10 en 12). Verder stelde u dat u meteen het huis moest verlaten en slechts enkele minuten had om uw spullen bij elkaar te rapen (NPO p. 12). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud beweerde uw man dat jullie nog een nacht mochten blijven om jullie vertrek te regelen en pas de volgende dag vertrokken uit jullie

huis (NPO (...) p. 13). Ook over wie er moest vertrekken legden u en uw man tegenstrijdige verklaringen af. U beweerde dat enkel u en uw man die opdracht kregen. Uw man verklaarde dan weer dat iedereen, ook uw moeder en de ex-vrouw van Mario, in het huis moest vertrekken (NPO p. 12, NPO (...) p. 13). Aldus kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de uithuiszetting door TH.

Bovendien schiet u tekort in uw kennis over het verdere verloop van het onderzoek naar de moord op uw broer. U wist niet te vertellen wanneer TH werd gearresteerd, noch voor welke reden. U heeft hier ook niet verder naar geïnformeerd (NPO p. 13). Uw man wist evenmin informatie te verschaffen over het tijdstip of de reden van zijn arrestatie. Noch wist uw man in welke gevangenis TH zat of welke straf hij kreeg (NPO (...) p. 14). Uw man heeft zich hier evenmin over geïnformeerd (NPO (...) p. 14). Dergelijke passieve houding ten opzichte van elementen die de kern uitmaken van uw problemen, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden vluchtrelaas.

U liet verder na voor DVZ uw rechtstreekse vluchtaanleiding te vermelden (NPO p. 13), namelijk de vrijlating van TH (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). De bedreiging die u zou ontvangen hebben na zijn vrijlating kan evenmin voor waar aangenomen worden. U legde hier immers bijzonder vage verklaringen over af. Voor DVZ gaf u te kennen u dat er tussen 2015 en jullie vertrek geruchten waren dat ze jullie zouden kunnen vinden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat er een bericht naar de zus van uw moeder was gestuurd, maar u wist verder niet of dit bericht persoonlijk door TH was afgeleverd of dat iemand naar haar werd gestuurd (NPO p. 13). Uw man legde hier eveneens vage verklaringen over af. Tijdens zijn vrij relaas verklaarde uw man dat TH zelf of iemand in zijn opdracht naar het huis van de zus van uw moeder ging om deze boodschap over te brengen (NPO (...) p. 8). Verder gepeild naar de precieze omstandigheden van deze bedreiging wist uw man enkel te vertellen dat de zus van uw moeder deze boodschap waarschijnlijk hoorde doordat er een feest werd gegeven om de vrijlating van TH te vieren. Hoe zij dit te weten kwam vroeg uw man verder niet (NPO (...) p. 17).

Uw houding na de vrijlating van TH valt verder niet in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo bleef u nog ruim twee maanden in Brazilië alvorens het land te verlaten (NPO p. 6). Uw man bleef bovendien nog een maand langer en bleef tot zijn vertrek aan het werk (NPO (...) p. 5).

Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan de door u voorgehouden visering van uw familie door de bendeleider TH, waardoor u geenszins een nood aan internationale bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechterlijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Aan uw nationaliteit, identiteit, en gezinssamenstelling wordt niet getwijfeld, noch aan het feit dat Mario uw broer is en gedood werd. Het krantenartikel geeft louter een versie van de moord weer. De medische documenten die u neerlegde werden reeds hierboven besproken. Uit de geboorteakte van ene (...) kan geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

Het verzoek van uw man om internationale bescherming werd eveneens afgewezen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen voeren in het verzoekschrift de schending van de volgende bepalingen aan:

“Artikel 1A van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen; artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM); artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie; art. 48 tot art. 48/ 7 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980); artikelen 4 en 20 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (“Kwalificatierichtlijn”); artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in hoofde van tweede verzoekende partij terecht *“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

Hoewel het CGVS de dood van uw broer niet in twijfel trekt, bent u er allereerst niet in geslaagd geloofwaardige verklaringen af te leggen over de aanleiding van zijn dood. Zo dient er gewezen op de tegenstrijdige verklaringen die u en uw man hierover aflegden. Op DVZ liet u optekenen dat er twee rivaliserende bendes binnen uw wijk actief waren en dat uw broer banden had met de andere bende. De

bende van de moordenaar van uw broer kon dit niet verdragen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Voor het CGVS repten u noch uw man met geen woord over deze andere bende, gevraagd naar waarom uw broer werd vermoord (NPO p. 10, NPO (...) p. 9). Uw man verklaarde verder dat uw broer een correcte, werkende mens was (NPO (...) p. 9). Tevens stelde u voor de DVZ dat er aan uw broer was gevraagd om wapens in zijn huis te verbergen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u dat u enkel geruchten hoorde, en niet wist of dit echt gebeurd was. U wist niet of uw broer werkelijk die vraag had gekregen, noch werd daar thuis over gesproken (NPO p. 10). Uw man stelde echter dat uw broer een week voor zijn dood de vraag van TH zelf kreeg om wapens in zijn huis te verbergen. TH kwam daarvoor naar het huis van uw broer, die de verdieping boven u woonde in hetzelfde gebouw. Na dit bezoek informeerde uw broer jullie hierover, volgens de verklaringen van uw man (NPO (...) p. 10). Dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over de omstandigheden van de dood van uw broer vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van het verdere verloop van de omstandigheden.

Verder liet u vage verklaringen optekenen over de uithuiszetting die gebeurde na de dood van uw broer, die verder tegenstrijdig blijken met de verklaringen van uw man. U kon enkel verklaren dat de uithuiszetting gebeurde niet lang na de dood van uw broer, maar u kon verder geen tijdsindicatie geven (NPO p. 12). U wist voorts niet meer wie die opdracht kwam geven, enkel dat TH zelf er niet bij was. TH was immers de leider van de bende en stuurde altijd mensen in opdracht (NPO p. 12). Uw man stelde echter dat het TH zelf was die naar uw huis kwam en de opdracht gaf om te vertrekken (NPO (...) p. 10 en 12). Verder stelde u dat u meteen het huis moest verlaten en slechts enkele minuten had om uw spullen bij elkaar te rapen (NPO p. 12). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud beweerde uw man dat jullie nog een nacht mochten blijven om jullie vertrek te regelen en pas de volgende dag vertrokken uit jullie huis (NPO (...) p. 13). Ook over wie er moest vertrekken legden u en uw man tegenstrijdige verklaringen af. U beweerde dat enkel u en uw man die opdracht kregen. Uw man verklaarde dan weer dat iedereen, ook uw moeder en de ex-vrouw van Mario, in het huis moest vertrekken (NPO p. 12, NPO (...) p. 13). Aldus kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de uithuiszetting door TH.

Bovendien schiet u tekort in uw kennis over het verdere verloop van het onderzoek naar de moord op uw broer. U wist niet te vertellen wanneer TH werd gearresteerd, noch voor welke reden. U heeft hier ook niet verder naar geïnformeerd (NPO p. 13). Uw man wist evenmin informatie te verschaffen over het tijdstip of de reden van zijn arrestatie. Noch wist uw man in welke gevangenis TH zat of welke straf hij kreeg (NPO (...) p. 14). Uw man heeft zich hier evenmin over geïnformeerd (NPO (...) p. 14). Dergelijke passieve houding ten opzichte van elementen die de kern uitmaken van uw problemen, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden vluchtrelaas.

U liet verder na voor DVZ uw rechtstreekse vluchtaanleiding te vermelden (NPO p. 13), namelijk de vrijlating van TH (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). De bedreiging die u zou ontvangen hebben na zijn vrijlating kan evenmin voor waar aangenomen worden. U legde hier immers bijzonder vage verklaringen over af. Voor DVZ gaf u te kennen u dat er tussen 2015 en jullie vertrek geruchten waren dat ze jullie zouden kunnen vinden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat er een bericht naar de zus van uw moeder was gestuurd, maar u wist verder niet of dit bericht persoonlijk door TH was afgeleverd of dat iemand naar haar werd gestuurd (NPO p. 13). Uw man legde hier eveneens vage verklaringen over af. Tijdens zijn vrij relaas verklaarde uw man dat TH zelf of iemand in zijn opdracht naar het huis van de zus van uw moeder ging om deze boodschap over te brengen (NPO (...) p. 8). Verder gepeild naar de precieze omstandigheden van deze bedreiging wist uw man enkel te vertellen dat de zus van uw moeder deze boodschap waarschijnlijk hoorde doordat er een feest werd gegeven om de vrijlating van TH te vieren. Hoe zij dit te weten kwam vroeg uw man verder niet (NPO (...) p. 17).

Uw houding na de vrijlating van TH valt verder niet in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo bleef u nog ruim twee maanden in Brazilië alvorens het land te verlaten (NPO p. 6). Uw man bleef bovendien nog een maand langer en bleef tot zijn vertrek aan het werk (NPO (...) p. 5).

Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan de door u voorgehouden visering van uw familie door de bendeleider TH, waardoor u geenszins een nood aan internationale bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Aan uw nationaliteit, identiteit, en gezinssamenstelling wordt niet getwijfeld, noch aan het feit dat Mario uw broer is en gedood werd. Het krantenartikel geeft louter een versie van de moord weer. De medische documenten die u neerlegde werden reeds hierboven besproken. Uit de geboorteakte van ene (...) kan geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

Het verzoek van uw man om internationale bescherming werd eveneens afgewezen." en het volstond wat betreft eerste verzoekende partij hiernaar in de bestreden beslissing te verwijzen gezien uit haar verklaringen blijkt dat zij haar verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als tweede verzoekende partij steunt.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Hoewel verzoekers aangeven dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard had dat haar broer "vrienden" had bij een rivaliserende bende en de bende hier niet goed mee om kon gaan, en dat de verwerende partij hieruit afleidt dat haar broer "banden" had met de andere bende en hierdoor vermoord zou worden door TH, plaatsen zij de gedane vaststellingen niet in een ander daglicht. Daargelaten de vraag of de verklaring dat verzoeksters broer "vrienden" had bij een rivaliserende bende kan begrepen worden als het hebben van "banden" met een andere bende, dient er gewezen te worden op de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker en verzoekster hierover aflegden. Op de Dienst Vreemdelingenzaken liet verzoekster immers optekenen dat er twee rivaliserende bendes binnen haar wijk actief waren en dat haar broer vrienden had bij de andere bende en dat de bende van de moordenaar van haar broer dit niet kon verdragen, wanneer zij toelicht dat haar broer werd vermoord door een bende (Vragenlijst, vraag 3.5). Voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen repten verzoekster noch verzoeker met een woord over deze andere bende, bij de vraag waarom verzoeksters broer werd vermoord (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 10; Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 9). Tevens stelde verzoekster voor de Dienst vreemdelingenzaken dat er aan haar broer was gevraagd om wapens in zijn huis te verbergen

(Vragenlijst vraag 3.5), terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud beweerde dat zij hierover enkel geruchten hoorde, en niet wist of dit echt gebeurd was. Verzoekster wist niet of haar broer werkelijk die vraag had gekregen, noch werd daar thuis over gesproken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Verzoeker daarentegen stelde dat zijn schoonbroer een week voor zijn dood de vraag van TH zelf kreeg om wapens in zijn huis te verbergen, dat TH daarvoor naar het huis van zijn schoonbroer kwam, die de verdieping boven hen woonde in hetzelfde gebouw en dat na dit bezoek verzoeksters broer hen hierover informeerde (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10).

Het argument dat het feit dat verzoeksters broer vrienden had in de bende niet de rechtstreekse aanleiding was voor zijn dood, maar wel het feit dat hij geweigerd heeft om de wapens van TH te verbergen, kan dan ook niet volstaan om deze vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

Waar verzoekster thans in het verzoekschrift stelt met zekerheid te weten dat TH aan haar broer gevraagd had om wapens bij hem te verbergen, gaat zij voorbij aan haar verklaringen die zij tijdens het persoonlijk onderhoud aflegde en waarbij zij stelde hierover slechts geruchten te hebben gehoord, het niet te weten en hierover niet zeker te zijn, en antwoordde zij op de vraag of zij wist of haar broer werd gevraagd wapens te verstoppen in zijn huis ontkennend (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Het argument dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud wilde zeggen dat zij niet met zekerheid weet waarom haar broer uiteindelijk vermoord werd omdat er verschillende geruchten waren, kan dan ook opnieuw niet volstaan om afbreuk te doen aan de gedane pertinente vaststellingen.

Wat betreft de tegenstrijdige en vage verklaringen omtrent de uithuiszetting die gebeurde na de dood van haar broer, wijst verzoekster erop dat zij enkele dagen voor haar persoonlijk onderhoud een "cerebrovasculair accident" heeft gehad en dat zij op de dag van haar persoonlijk onderhoud onder medicatie zat en dit zo ook heeft aangegeven. Volgens verzoekster heeft haar beroerte logischerwijs gevolgen gehad op haar geheugen en het verloop van het persoonlijk onderhoud.

De Raad stelt vast dat verzoekster bij het begin van uw persoonlijk onderhoud waarbij zij wel degelijk toelichtte dat zij kort daarvoor een beroerte heeft gehad, maar tevens stelde zich levendig te voelen en in staat te zijn om het persoonlijk onderhoud af te leggen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Nogmaals gevraagd in de loop van het persoonlijk onderhoud hoe zij zich voelde, antwoordde zij opnieuw positief (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8) om bij afsluiting van het onderhoud te bevestigen dat zij geen vragen of opmerkingen had (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). De Raad stelt bovendien vast dat in de medische documenten, die zij neerlegde ter staving van haar beroerte geen geheugen- en/of concentratieproblemen worden vermeld. Nergens wordt vermeld dat verzoeksters cognitief geheugen zou zijn aangetast waardoor zij in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Verzoekster toont niet aan dat haar medische toestand haar verhindert, dan wel verhinderd heeft, coherente verklaringen af te leggen.

De stelling dat haar beroerte logischerwijs gevolgen heeft gehad op haar geheugen en het verloop van het persoonlijk onderhoud is dan ook niet meer dan een blote bewering.

Waar verzoekers nog stellen dat dit dossier twee verzoekers betreft die elk hun eigen perspectief hebben en de verschillen in hun verklaringen niet meteen als tegenstrijdigheden moeten worden gezien, wijst de Raad erop dat de vastgestelde tegenstrijdigheden loutere feitenkwesties betreffen zodat het feit dat verzoekers twee verschillende personen zijn met *"een verschillend perspectief en verschillende belevenis van evenementen"* niet dienstig is ter verklaring van de talrijke hierboven vastgestelde uiteenlopende verklaringen. Door er louter op te wijzen dat het van belang is dat de verwerende partij de verschillende persoonlijkheden, emoties en het verleden van eenieder in acht neemt en niet blindelings de verklaringen naast elkaar legt om eventuele tegenstrijdigheden op te zoeken, weerleggen verzoekende partijen geenszins de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op de kern van het relaas waarvoor zij om bescherming verzoeken, die allen pertinent zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, noch bieden zij er evenmin een afdoende verklaring voor.

De vaststelling dat verzoekers zonder enige gegronde reden, geen inspanningen doen teneinde zich te bevragen omtrent het onderzoek naar de moord op hun broer respectievelijk schoonbroer, wijst op een gebrek aan interesse in hun hoofde. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van het relaas en ernst van hun beweerde problemen, gezien deze elementen wel degelijk betrekking op de kern van het relaas en een fundamenteel aspect uitmaken van hun verzoek om internationale bescherming. De argumentatie

dat zij bang waren voor eventuele repercussies van bendeleden, zich zo ver mogelijk van de bende wilden houden en hun leven trachtten op te bouwen in Olaria, is niet alleen opnieuw slechts een blote bewering, maar kan hun passieve houding omtrent kern van hun problemen en reden van vertrek niet verklaren.

De stelling dat verzoekster gevraagd werd op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kort te vertellen waarom zij haar land heeft ontvlucht, waardoor zij op de Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft gesproken over de vrijlating van TH, kan niet overtuigen. Verzoekers geven in het verzoekschrift overigens zelf toe dat wanneer TH is vrijgekomen en bedreigingen heeft geuit het voor hen duidelijk geworden was dat hij hen overal zou vinden en zij er voor gekozen hebben om alles achter te laten en te vluchten. Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoekster een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoekster, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de procedure, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij een dermate essentieel element in haar relaas onmiddellijk zou vermelden te meer zij zelf in het verzoekschrift aangeeft dat de vrijlating van TH ertoe geleid heeft dat zij beslisten het land te verlaten. Het feit dat verzoekster het element waarop zij thans haar verzoek om bescherming steunt niet bij aanvang van de procedure vermeldde, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Het argument dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk heeft aangegeven dat er geruchten circuleerden dat “ze” hen zouden vinden, kan ook niet overtuigen, gezien het volgens verzoekers’ latere verklaringen (alsmede deze in het verzoekschrift) de vrijlating van TH was dat de trigger vormde voor hun vertrek en nood aan internationale bescherming.

Waar verzoekers thans in het verzoekschrift stellen niet precies te weten of TH de boodschap zelf heeft geleverd aan de tante van verzoekster, omdat zij dit niet heeft gespecificeerd, maar vermoeden dat hij niet zelf is gekomen omdat de tante dit anders wel zou hebben vermeld, gaan zij voorbij aan de concrete vaststellingen die voor de duidelijkheid hier worden hernomen:

“De bedreiging die u zou ontvangen hebben na zijn vrijlating kan evenmin voor waar aangenomen worden. U legde hier immers bijzonder vage verklaringen over af. Voor DVZ gaf u te kennen u dat er tussen 2015 en jullie vertrek geruchten waren dat ze jullie zouden kunnen vinden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5, afgenomen op DVZ). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat er een bericht naar de zus van uw moeder was gestuurd, maar u wist verder niet of dit bericht persoonlijk door TH was afgeleverd of dat iemand naar haar werd gestuurd (NPO p. 13). Uw man legde hier eveneens vage verklaringen over af. Tijdens zijn vrij relaas verklaarde uw man dat TH zelf of iemand in zijn opdracht naar het huis van de zus van uw moeder ging om deze boodschap over te brengen (NPO (...) p. 8). Verder gepeild naar de precieze omstandigheden van deze bedreiging wist uw man enkel te vertellen dat de zus van uw moeder deze boodschap waarschijnlijk hoorde doordat er een feest werd gegeven om de vrijlating van TH te vieren. Hoe zij dit te weten kwam vroeg uw man verder niet (NPO (...) p. 17).”

Aangezien de vrijlating van TH en zijn geuite bedreiging de aanleiding vormde voor verzoekers om hun land van herkomst te verlaten, kon wel degelijk worden verwacht dat zij ook hiervoor verdere navraag zouden hebben gedaan. Opnieuw toont hun onwetendheid een gebrek aan interesse voor de kern van hun relaas aan, hetgeen nogmaals wijst op de ongeloofwaardigheid ervan.

Waar verzoekers stellen dat zij van het moment dat zij gehoord hadden dat TH werd vrijgelaten heel voorzichtig zijn “omgegaan” zoals amper buiten komen en ’s nachts werken, en redelijk snel de beslissing hebben genomen het land te verlaten, verschoenen noch verklaren zij waarom verzoekster nog twee maanden en verzoeker zelfs drie maanden in Brazilië bleef alvorens het land te verlaten. Dit klemmt des te meer gezien verzoekers in het verzoekschrift ook zelf aangeven dat zij wisten dat zij gemakkelijk konden worden teruggevonden en stelde verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij haar altijd kunnen terugvinden waar zij ook is omdat ze tot een organisatie behoren die actief is in veel staten die onderling communiceren (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Dat de verwerende partij volgens verzoekers amper vragen heeft gesteld over deze periode om te begrijpen hoe zij op dat moment leefden en welke voorzorgsmaatregelen zij hebben genomen doet hier dan ook geen afbreuk aan.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar Brazilië zouden worden vervolgd of geïsoleerd.

2.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF